

Vstup

1. Bo - že, před tvou ve - le - bno - stí na ko - le - na pa - dá - me;
za dar pra - vé po - bo - žno - sti vrou - cím sr - dcem žá - dá - me,
by - chom te - be mi - lo - va - li ja - ko v ne - bi an - dě - lé,
o - běť chvá - ly to - bě vzda - li po - dle sva - té vů - le tvé.

2. Láska tvá mě k sobě vábí,
jde mi sama z nebe vstříc,
abych se já, člověk slabý,
nebál patřit na tvou líc.
V zajetí jsem vlastních hříchů,
a ty přesto máš mě rád;
přijď, ó Pane, znič mou pýchu,
navždy buď můj pevný hrad!

Přijímání

5. Cherubíni, serafíni,
sestupte sem dolů k nám.
Mocný Bůh, jenž divy činí,
změnil v nebe tento chrám:
Láska, která z kříže září,
znova se tu zjevuje
ve svátosti na oltáři;
Boží Syn tu s námi je.

Před evangeliem

3. Boží slovo ukazuje
k věčné vlasti cestu nám;
kdo je věrně naplňuje,
vejde jistě v nebes chrám.
Milostí svou změň nám, Kriste,
srdce v roli úrodnou,
ať tvé símě svaté, čisté
padne v půdu příhodnou.

6. Když ty ke mně vcházíš, Pane,
Ježíši můj nejdražší,
dej, ať srdce láskou plane,
ať se k nebi povznáší.
Ty buď zdroj mé blaženosti!
Celé nebe v duši mám,
když tě, Paně, ve svátosti,
Boha svého přijímám.

Obětní průvod

4. Přijmi oběť čistou, Pane,
skrze ruce duchovní;
přijmi dary věnované,
které se tu promění
v tělo a krev Syna tvého,
jak on sám to přikázal,
než se za hřích světa všeho
na Golgotě v oběť dal.

Závěr

7. Žehnej, Bože, lidu všemu,
v lásce tvé ať žíví jsme,
věrní Kristu, Synu tvému,
zákon svatý plníme.
Dej nám žiti ke tvé chvále,
jak nám velíš, Otče náš,
uděl v boji síly stálé,
veď nás tam, kde přebýváš.